

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาหลักสูตรการสานพัตด้ามจิวจากผิวไม้ไผ่ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ดังนี้ คือ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) พัฒนาหลักสูตร 3) ทดลองใช้หลักสูตร 4) การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดบ่อกรู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) หลักสูตรการสานพัตด้ามจิวจากผิวไม้ไผ่ 2) แบบสอบถาม 3) แบบสัมภาษณ์ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.88 5) แบบประเมินผลงานสานพัตของนักเรียน 6) แบบประเมินเจตคติต่อการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การทดสอบที (t-test) และวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรการสานพัตด้ามจิวจากผิวไม้ไผ่ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 สถานศึกษาควรจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น การจัดการศึกษาให้สนองนโยบายในการจัดการศึกษาของหน่วยงานทางราชการ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง จากประสบการณ์ตรงอันก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่แท้จริง และสามารถนำเอาความรู้ความสามารถที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมทั้งเป็นผู้อนุรักษ์ และสืบสานการสานพัตด้ามจิวจากผิวไม้ไผ่ อันเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของตน จากการสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลาย ๆ ฝ่ายซึ่งทุกฝ่ายมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรพัฒนาหลักสูตรการสานพัตด้ามจิวจากผิวไม้ไผ่ ขึ้นใช้ในโรงเรียนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน

2) ผลการพัฒนาหลักสูตรการสานพัตตามจิวจากผิวไม้ไผ่ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ประกอบด้วย หลักการและจุดหมาย โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยเนื้อหาสาระของหลักสูตร โดยแบ่งเป็นภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ จำนวน 10 แผน ผู้เชี่ยวชาญประเมินหลักสูตร พบว่า หลักสูตรมีความสอดคล้องและเหมาะสม

3) ผลการทดลองใช้ หลักสูตรการสานพัตตามจิวจากผิวไม้ไผ่ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 โดยนำหลักสูตรไปทดลองใช้กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนวัดบ่อกรู จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งดำเนินการทดลองหลักสูตรตามแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจ ปฏิบัติกิจกรรม สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น

4) ผลการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการพัฒนาหลักสูตรการสานพัตตามจิวจากผิวไม้ไผ่ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 หลังใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การประเมินผลด้านความรู้และทักษะในการปฏิบัติกิจกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี การประเมินผลด้านคุณธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี การประเมินผลงานสานพัตของนักเรียน พบว่าผลงานของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี ส่วนการประเมินด้านเจตคติ พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนตามหลักสูตรการสานพัตตามจิวจากผิวไม้ไผ่ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการปรับปรุงหลักสูตร พบว่า มีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขเรื่องของระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมภาคปฏิบัติเวลาน้อยไป จึงควรปรับเพิ่มชั่วโมงการเรียนการสอนภาคปฏิบัติในแผนการจัดการเรียนรู้ให้มากขึ้น

The objective of this research was to develop curriculum of weaving ornament fans from bamboo bark for the second stage students in the area of Suphan Buri Educational Area Office 3. There were 4 stages of development as follows: 1) to study basic information, 2) to develop the curriculum, 3) to trial the curriculum, and 4) to evaluate and improve the curriculum. The sample, drawn using stratified random sampling, was 30 second stage students from Wat Bo Kru School, under Suphan Buri Educational Area Office 3, during the first semester of academic year 2009. The instruments were 1) a curriculum of weaving ornament fans from bamboo bark, 2) a questionnaire, 3) an interview, 4) a learning achievement test with a reliability of 0.88, 5) an evaluation form of student' s work, and 6) an attitude test. Data were analyzed in terms of percentage, mean, standard deviation, t-test, and content analysis.

The results were as follows:

1. from studying basic information, the researcher found that the school should arrange education to fit to the community's needs in order that students can learn their local wisdom from direct experience which would help them to truly understand and be able to apply it for their daily lives. Moreover, the students could be people who conserved their local wisdom and developed the curriculum. All of participants agreed that the school should develop the curriculum of weaving ornament fans from bamboo bark and should have suitable activities for students.

2. from the development, the curriculum consisted of principles and objectives, curriculum structure, course description, period of time, learning plans, instructional media, and measurement and evaluation. There were 10 learning plans which consisted of theoretical part and practical part. Experts evaluated that the curriculum was suitable for that school.

3. from trialing the curriculum, the researcher found that the students were interested in the curriculum, paid attention in activities, and were able to apply it to their daily lives.

4. for the measurement and evaluation, the students had higher learning achievement after using the curriculum at a significance level of .05. Their knowledge and skills were good. Their virtues were good. Their products were good. Their attitude towards the curriculum were rated at the highest level. One improvement was that the period of practical part should be increased.